

Sygn. akt V KO 21/19

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **R. S.**

skazanego z art. 148 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 czerwca 2019 r.,

kwestii przyjęcia wniosku skazanego z dnia 7 lutego 2019r.

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 marca 1995r., sygn. akt II AKr [...]

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku.

UZASADNIENIE

W osobistym wniosku o wznowienie postępowania skazany powołał art. 540 § 1 k.p.k. jako podstawę tego wniosku. Nie wskazał jednak żadnych okoliczności, które odpowiadałyby przesłankom wznowienia postępowania wymienionym w tym przepisie. Skazany ograniczył się do zrelacjonowania przebiegu inkryminowanego zdarzenia, utrzymując, że działał w obronie koniecznej. W wykonaniu wezwania do podania okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę wznowienia postępowania, skazany ponownie opisał zdarzenia (analogicznie jak uprzednio) i utrzymywał, że tylko odpierał atak pokrzywdzonego.

Nawet gdyby uznać, że twierdzenia oskarżonego są nowym dowodem w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 *in princ* k.p.k., to nie świadczy on o niewinności skazanego, który w postępowaniu rozpoznawczym również powołał się na obronę

przed pokrzywdzonym, tyle że rzekomo stosującym inną formę ataku niż opisana obecnie. Nie ma więc żadnych podstaw do wysnucia z wniosku skazanego i jego pisma uzupełniającego, że obecnie ujawniły się dowody świadczące o jego niewinności. Z pism tych wynika oczywista bezzasadność wniosku, o jakiej mowa w art. 545 § 3 k.p.k.

Dlatego postanowiono jak na wstępie.